

Definice genového inženýrství

Genové inženýrství se zabývá vytvářením pozměněných či nových genů nebo přípravou nových („nepřirozených“) kombinací genů a jejich zaváděním do genomu organismů s cílem rekonstruovat jejich genetickou výbavu a vytvářet tak geneticky modifikované anebo transgenní organismy.

Metodickým základem genového inženýrství jsou manipulace s DNA *in vitro* (klonování genů a jejich úpravy) a cílené změny genetické informace prováděné *in vivo*

Aplikace GI: moderní (molekulární) biotechnologie

Genové inženýrství (syllabus přednášky 2013)

1. Osnova přednášky, definice genového inženýrství a jeho stručná historie, studijní literatura. Mutageneze *in vitro* (metody založené na restričních místech, metody založené na mutagenních oligonukleotidech, kazetová mutageneze, využití modifikovaných tRNA)
2. Optimalizace exprese klonovaných genů (faktory ovlivňující expresi genů v cizích hostitelích; úroveň transkripce, translace, export proteinů)
3. Klonování genů v grampozitivních bakteriích
4. Klonování genů v kvasinkách
5. Klonování genů v rostlinách
6. Klonování genů v živočišných buňkách, vektory pro přenos genů do savčích buněk, selekční markery pro vyhledání klonů obsahujících cizorodou DNA
7. Vnášení genů do zárodečných buněk myší, příprava transgenních savců
8. Cílená exprese cizorodých genů v buňkách a tkáních vyšších organismů
9. Opravy dědičných defektů u zvířat metodami genového inženýrství
10. Genová terapie u člověka – základní principy
11. Příprava farmakologicky významných látek v prokaryotických a eukaryotických organismech. Využití metod rekombinantní DNA k přípravě vakcín a protilátek. Identifikace produktů rekombinantních genů.
12. Pravidla pro práci s geneticky modifikovanými organismy, zákon 78/2004 Sb., rizika GI

Doporučená literatura

- Watson J.D. a kol. Rekombinantní DNA, krátký kurz. Academia Praha 1988.
- Watson J.D. et al., Recombinant DNA, 2nd ed., W.H.Freeman, New York 1992.
- Old R.W., Primrose S.B., Principles of gene manipulation. An introduction to genetic engineering. Blackwell Science, 1995. 5. vydání.
- Strachan T., Read A.P. Human Molecular Genetics, 3. Vydání. Garland Science, London 2004.
- Glick B.R., Pasternak J.J. Molecular Biotechnology, 3. vydání, ASM Press, Washington 2003.
- Reece R. Analysis of Genes and Genomes. Wiley 2004
- Primrose S.B., Twyman R.M. Principles of gene manipulation and genomics. Blackwell Publ., 2006, 7. vydání.
- Snustad D.P., Simmons M.J.: Genetika (překlad originálu Principles of Genetics), MU Brno, 2009
- **Základní metody: Šmarda J. a kol.. Metody molekulární biologie**, Brno, 2005.
- Internetové zdroje, IS muni.cz

Využití genového inženýrství

Ve výzkumu: studium struktury, funkce a exprese genů (genomů)

V praxi (Moderní biotechnologie):

- 1. Příprava látek významných v lékařství, zemědělství a průmyslu**
  - vnášení cizorodých genů do nepříbuzných organismů a získávání produktů ve velkém množství – *překonání reprodukčních bariér*
- 2. Příprava látek s novými vlastnostmi pozměňováním stávajících genů nebo vytvářením nových genů – *enzymy, protilátky, vakcíny aj.***
- 3. Pozměňování a zlepšování vlastností organismů - vytváření geneticky modifikovaných n. transgenních organismů (GMO)**
  - *příprava mikroorganismů pro biotechnologie,*
  - *zvyšování výnosů kulturních rostlin a užitkovosti hosp. zvířat (odolnost vůči chorobám, škůdcům nebo zevním vlivům, produkce cizích látek v tělech rostlin a zvířat)*
  - **genové terapie**

Předpoklady pro cílené genetické manipulace

- Identifikovat geny a stanovit jejich funkce
- Izolovat geny a cíleně je *in vitro* (*in vivo*)
pozměňovat
- Přenést vhodným způsobem upravené geny do
původních nebo nepříbuzných organismů a zajistit
jejich expresi (heterologní expresní systémy)

Etapy vzniku a vývoje genového inženýrství

Poznání základních procesů přenosu genetické informace

1970 – izolace prvního restrikčního enzymu

1972 – příprava prvních rekombinantních molekul DNA in vitro

1973 – začátek klonování genů

1975 – Asilomarská konference, moratorium NIH (1976)

1976 – první pravidla práce s rekombinantní DNA

1977 – první rekombinované molekuly DNA nesoucí savčí geny

1977 – sekvenování DNA

1978 – příprava lidského inzulinu v bakteriích

(od r. 1982 vyráběn komerčně), založení Genentech

zavedení technik mutagenese in vitro – proteinové inženýrství

příprava transgenních organismů (bakterie, kvasinky, rostliny, živočichové)

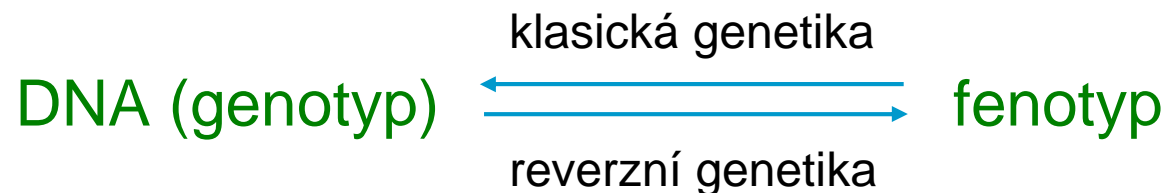
1980 – první pokusy o genovou terapii

1997 – klonování živočichů

Mutagenese *in vitro*

site-directed mutagenesis
místně cílená (řízená) mutagenese
lokalizovaná mutagenese

reverzní genetika*, genetika „naruby“

* *Reverzní genetika – „vypínání genů“ navozování nulových mutací genů nebo potlačování jejich exprese (knokauty genů, transpozonová inzerční mutagenese, anti-sense RNA, RNAi)*

Mutagenese *in vitro*

Mutace se vnášejí do vyizolované DNA (= *in vitro*)

Typy mutací: substituce, delece, inserce

Cíle:

Výzkum:

- Analýza vztahu mezi strukturou a funkcí NK
- Objasnění funkce genů a regulačních oblastí

Praxe:

- Cílené změny aminokyselin v proteinech - příprava proteinů s novými vlastnostmi (proteinové inženýrství)
- Příprava geneticky modifikovaných a transgenních organismů

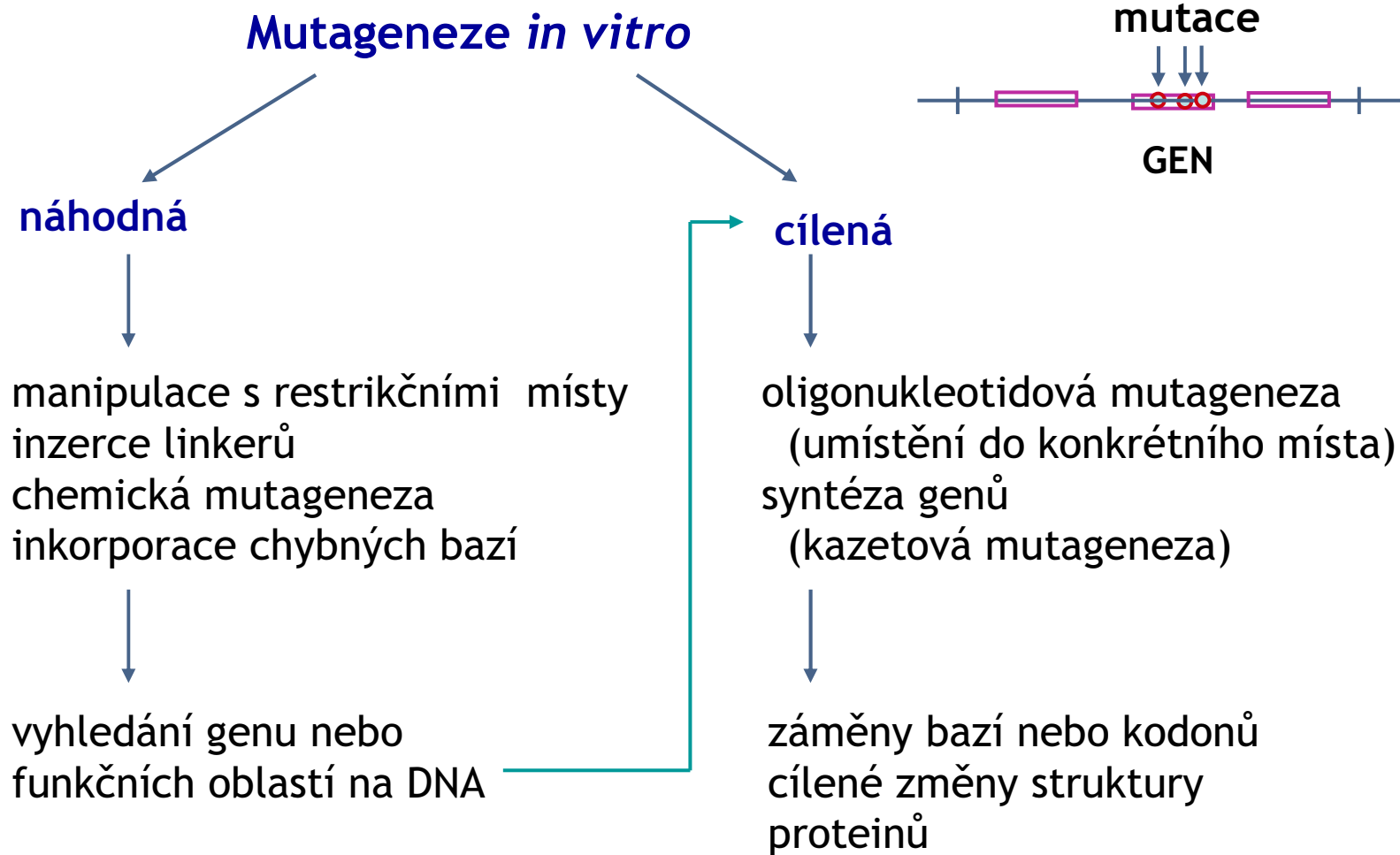

Nevýhody klasické mutagenese

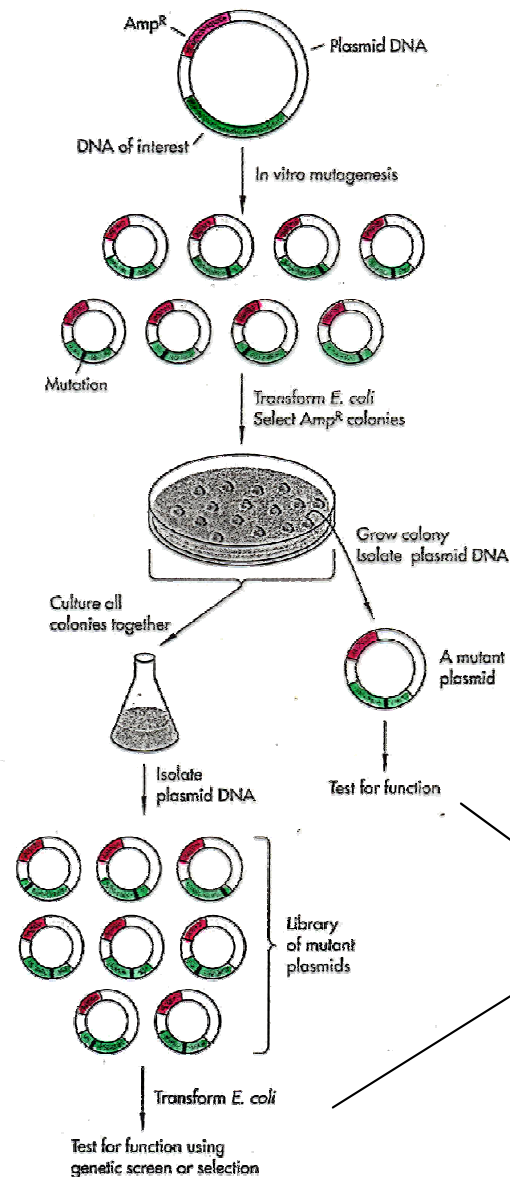
(chemické, fyzikální, biologické mutagenese)

1. V organismu může být zmutován kterýkoliv gen
2. Frekvence mutací v žádaném genu může být nízká
3. Žádaný fenotyp může být výsledkem mutací v různých genech
4. Rekombinační analýzou nelze zjistit, zda mutace v genu vznikla substitucí jedné báze, nebo delecí či inzercí

Mutagenese *in vitro*

Obecná strategie při mutagenезi *in vitro*

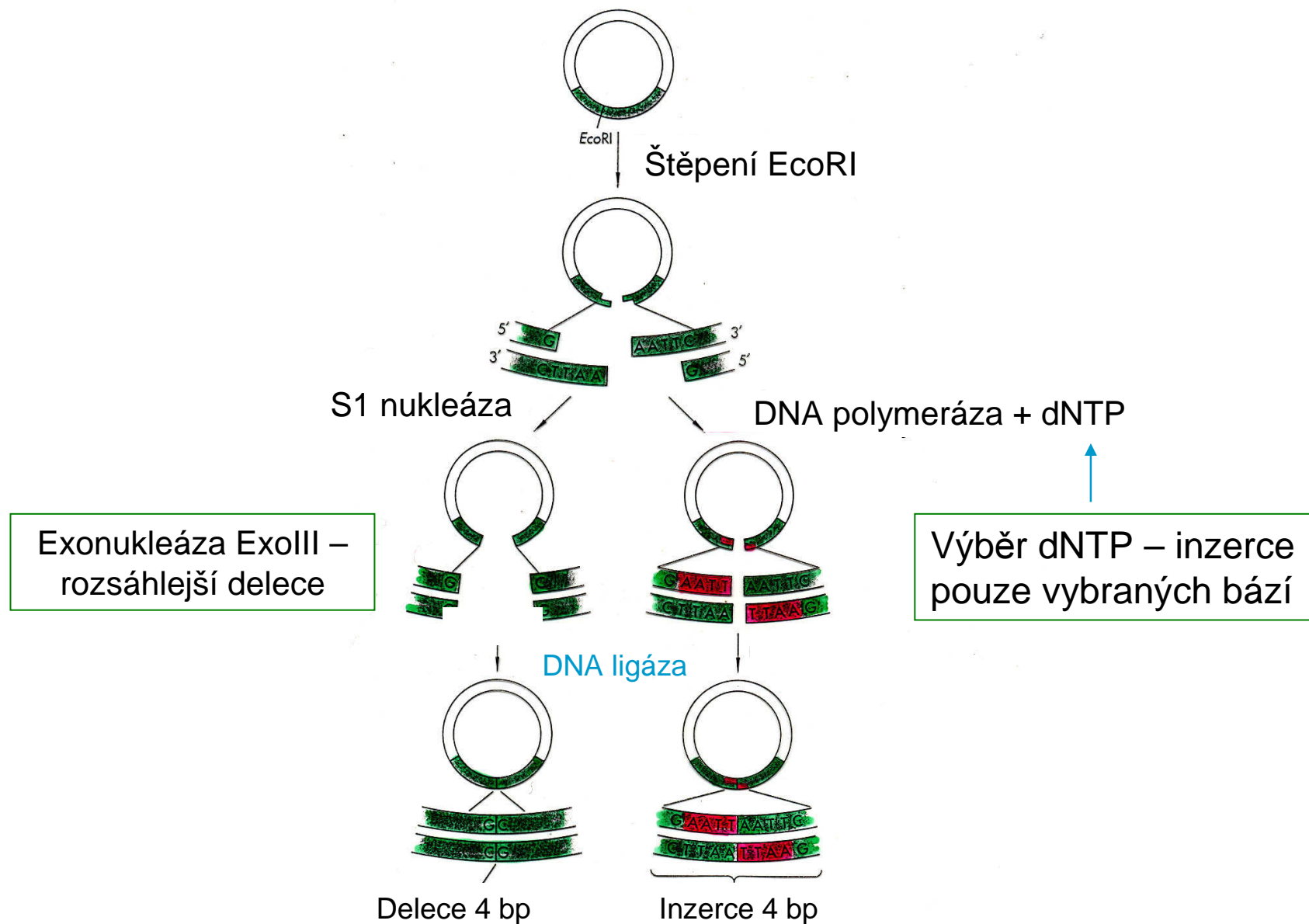
1. Klonování genu (sekvence DNA) určené k mutagenезi
2. Vlastní proces mutagenезe *in vitro*
3. Selekcce klonů obsahujících mutované geny (sekvence)
4. Stanovení funkce mutovaných genů
5. Ověření charakteru vnesené mutace (stanovení sekvence)

Stanovení sekvence
pozměněného genu

Způsoby používané při mutagenezi *in vitro*

1. Manipulace s restrikčními místy a enzymatické úpravy DNA
2. Oligonukleotidová mutageneze (extenze primeru)
3. Chemická mutageneze
4. Kazetová mutageneze
5. Metody založené na PCR
6. Mutageneze pomocí supresorových tRNA

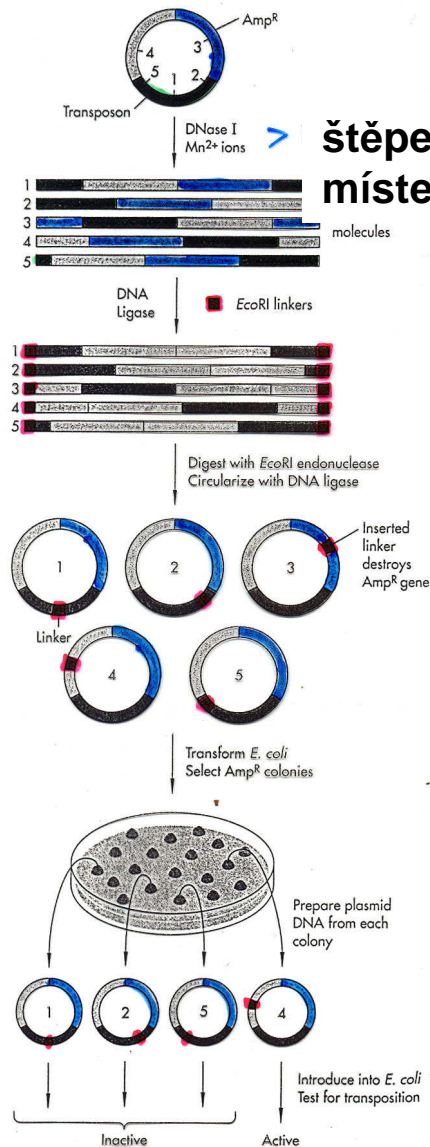
Vytváření mutací v restričním místě

Inzerční mutagenese pomocí linkerů k vyhledání funkčních oblastí transpozonu

Soubor náhodně linearizovaných molekul

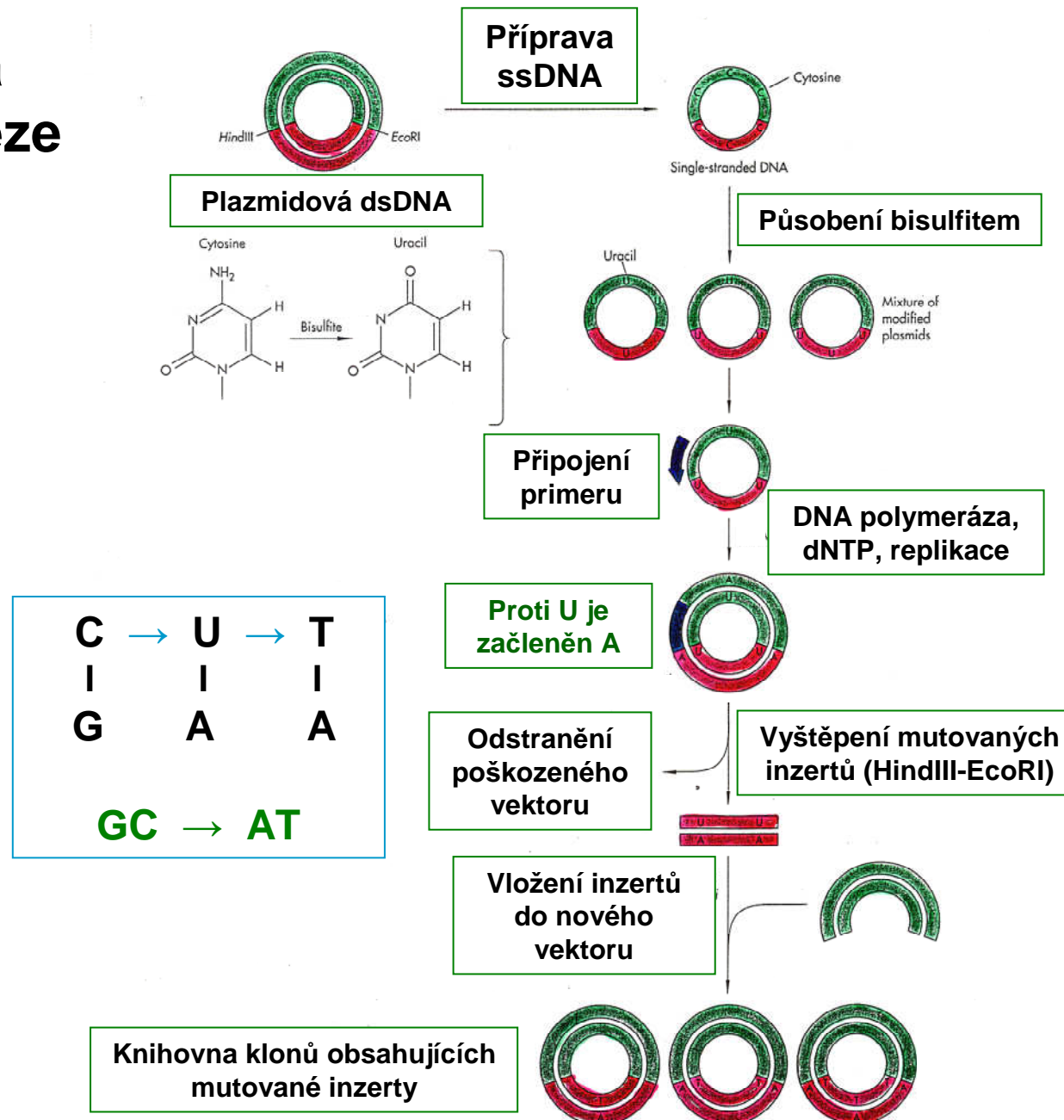
Vložený linker inaktivuje různé geny

Připojení EcoRI-linkerů
(= vložení inzerce inaktivující zasažený gen)

Selekce klonů se ztrátou transpoziční aktivity, např. vyhledání genu pro transponázu (oblasti, která je pro její funkci nezbytná)

Chemická mutagenéze bisulfitem

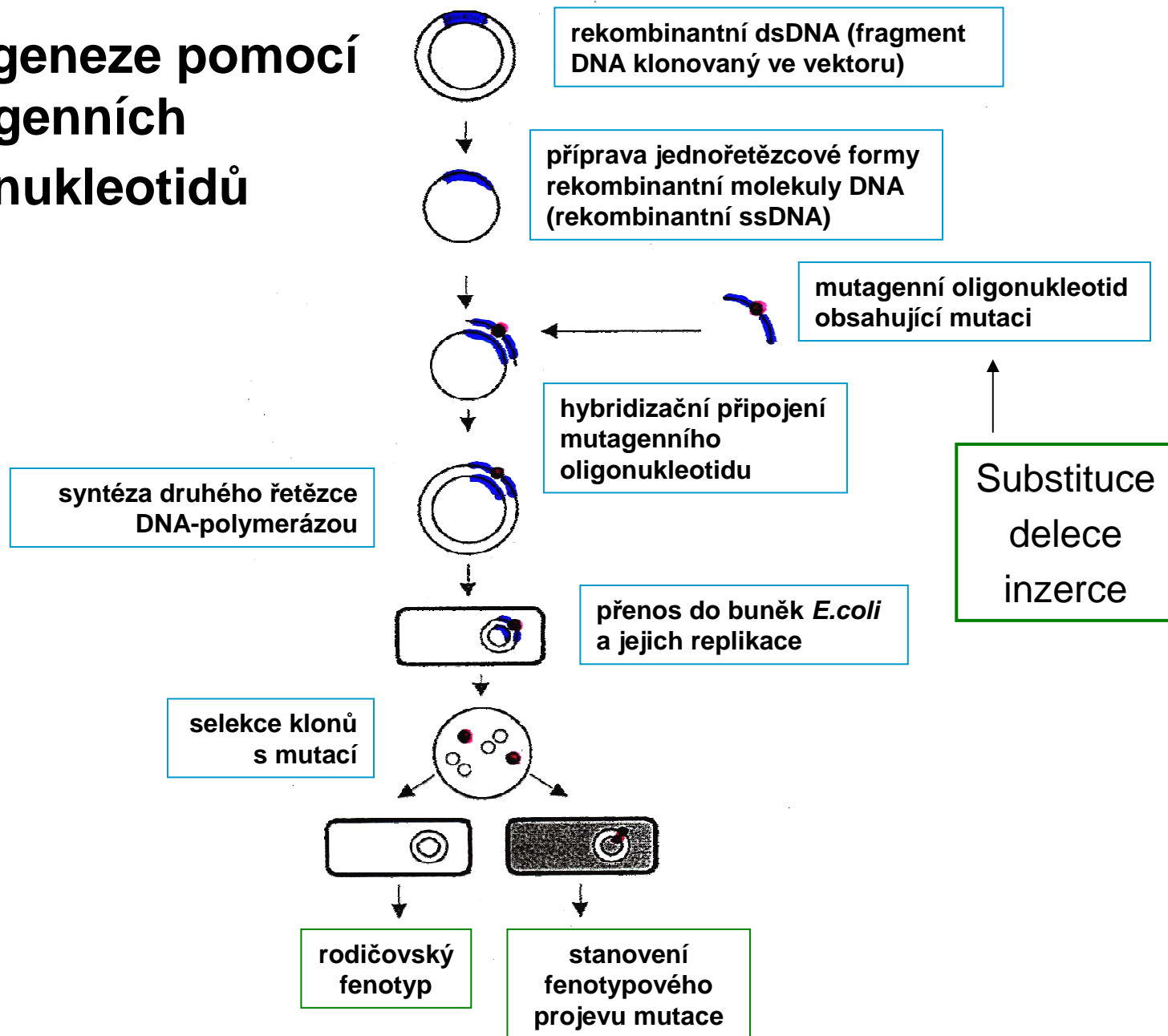

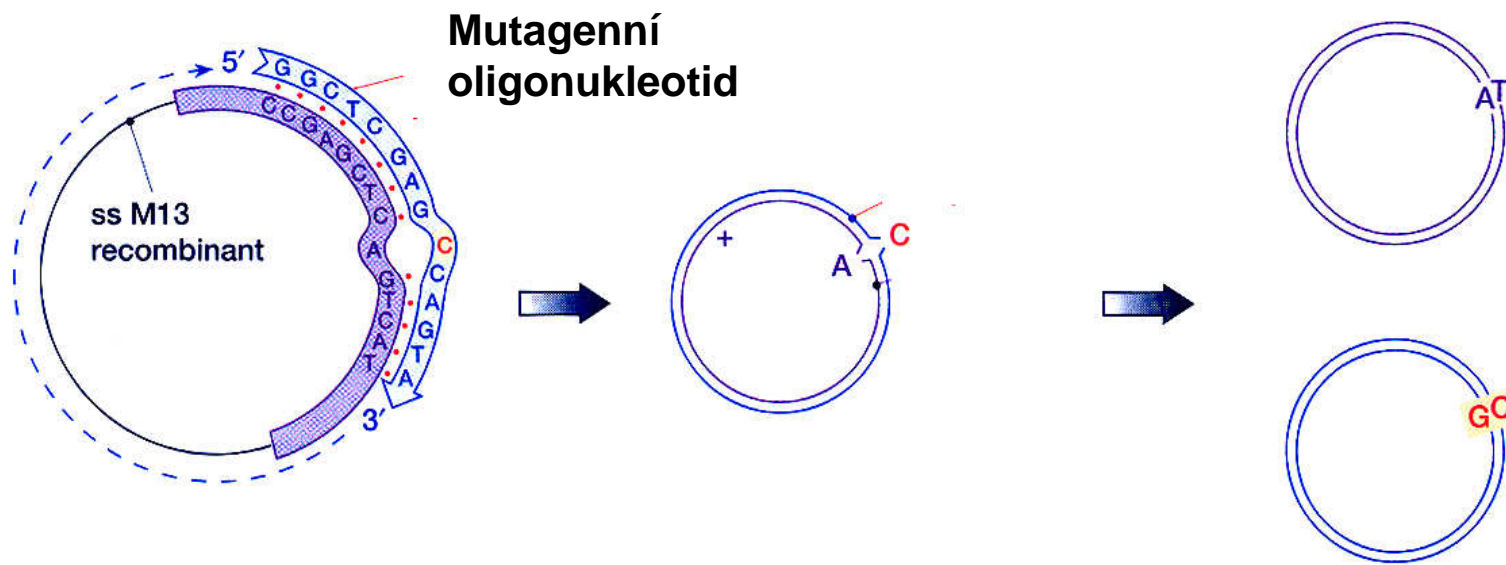
Mutagenese pomocí mutagenních oligonukleotidů

1. Klonování sekvence (genu) do vhodného vektoru (M13, fágemid, fasmid), izolace jednořetězcové formy rekombinantní DNA
2. Příprava syntetického oligonukleotidu (mutagenního oligonukleotidu) nesoucího žádanou mutaci (jeho sekvence je komplementární ke klonované sekvenci vyjma místa, do něhož má být mutace vnesena)
3. Připojení (při hybridizování) mutagenního oligonukleotidu *in vitro*
4. Dosyntetizování druhého (komplementárního) řetězce DNA-polymerázou, spojení DNA-ligázou
5. Transformace buněk *E. coli* heteroduplexní molekulou DNA, selekce mutantních molekul (příp. selekce *in vitro* a transformace mutantními molekulami DNA)
6. Pomnožení mutantní molekuly DNA v *E. coli*, ověření mutace stanovením sekvence DNA

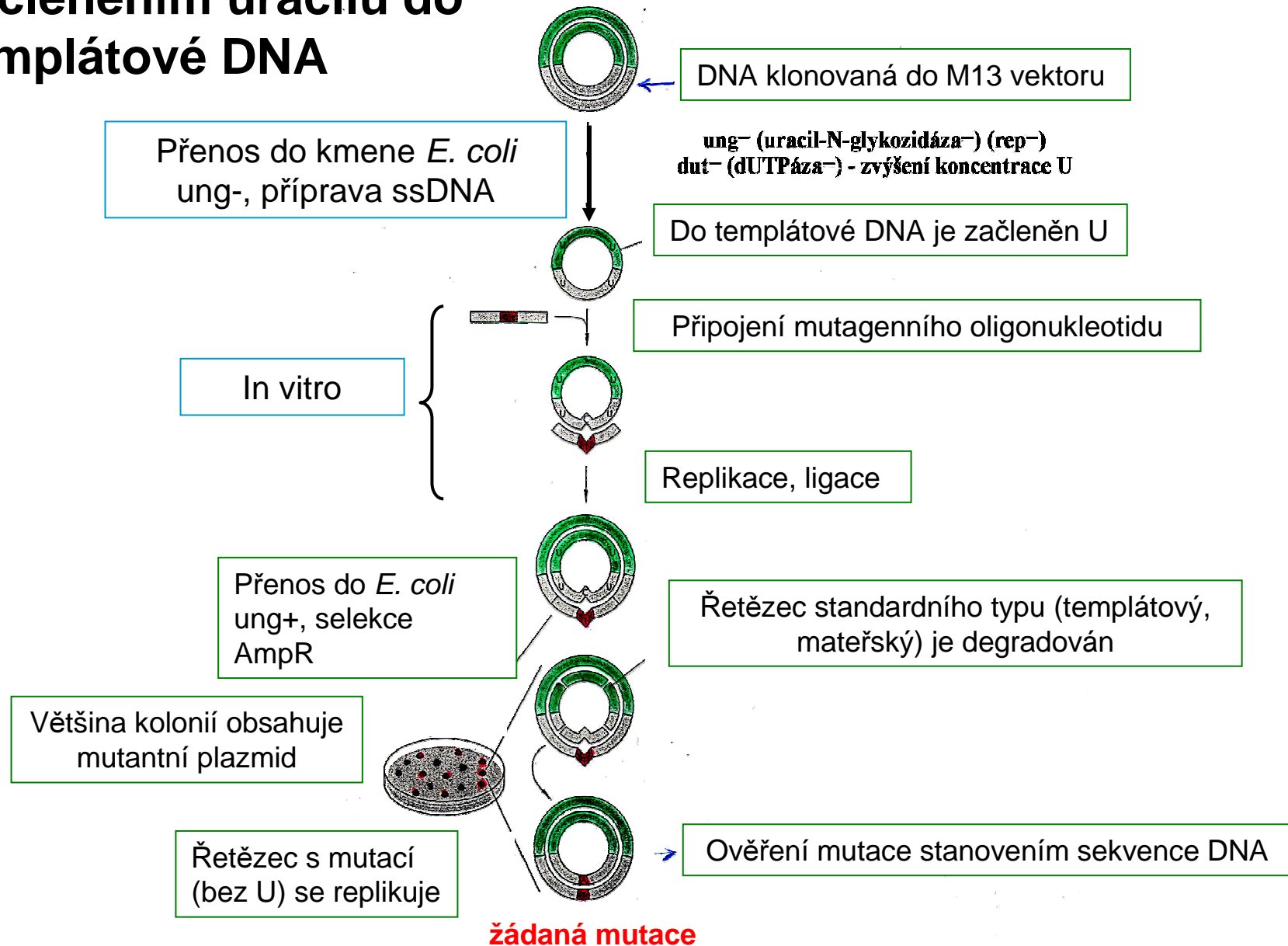
Mutagenese pomocí mutagenních oligonukleotidů

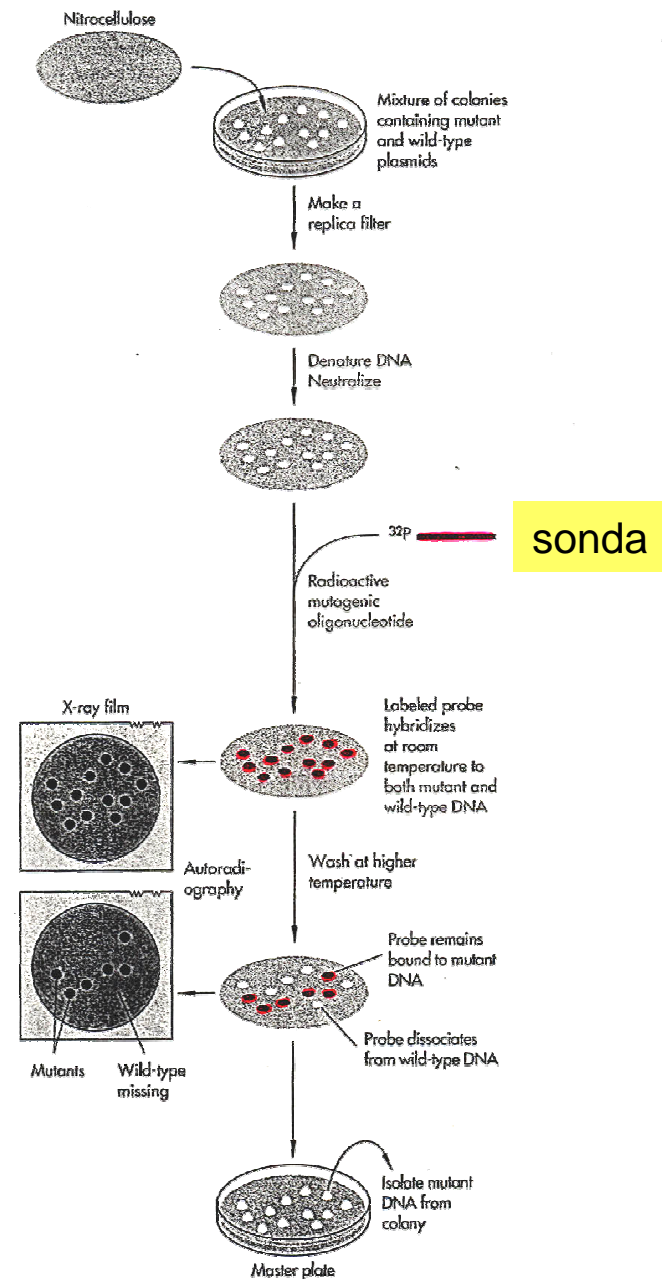

A - T → A - C → G - C

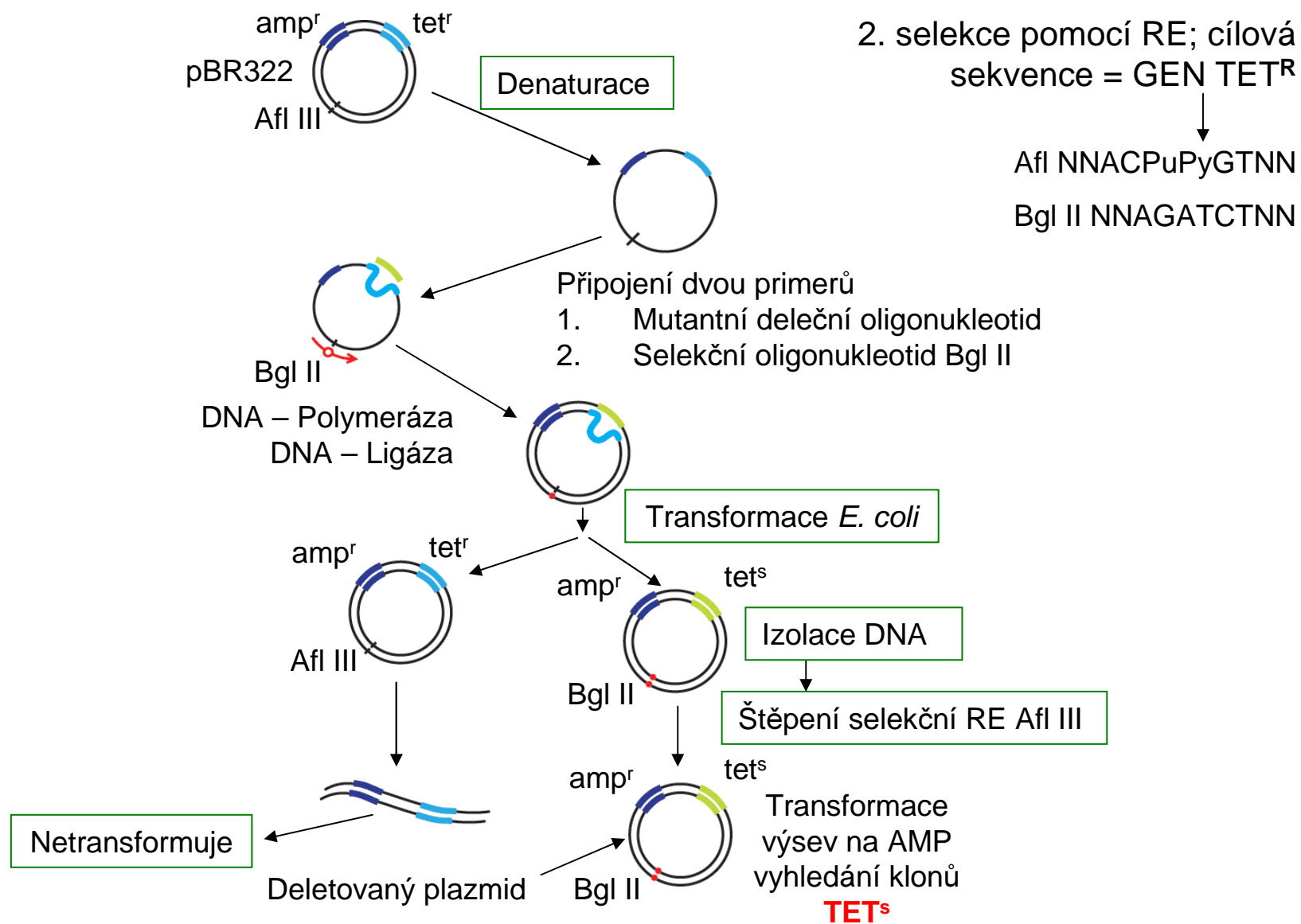
Zvýšení výnosu mutant začlenením uracilu do templátové DNA

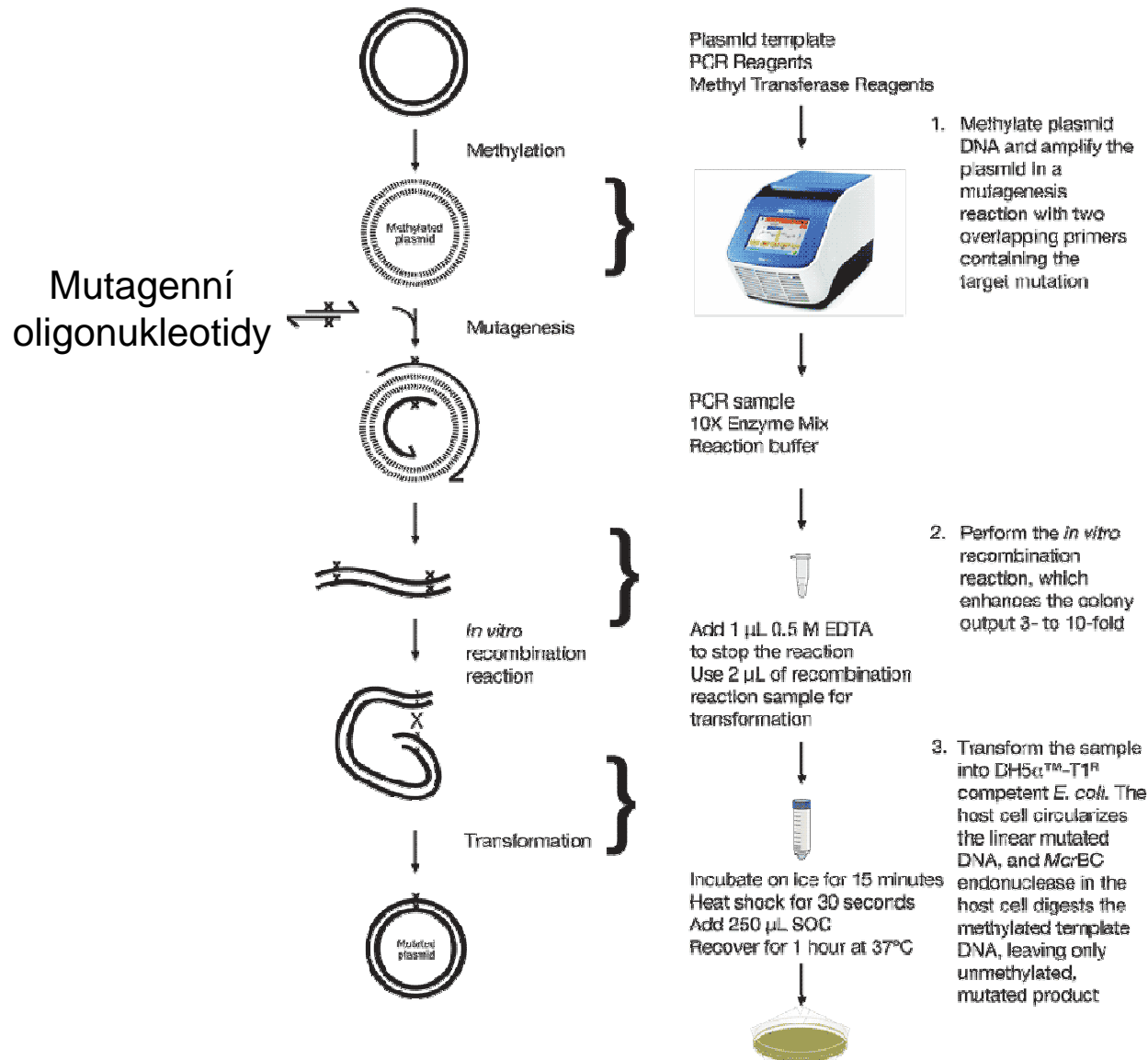
Vyhledání mutantních klonů pomocí sondy – tou je značený mutagenní oligonukleotid

Mutageneze pomocí mutantních oligonukleotidů

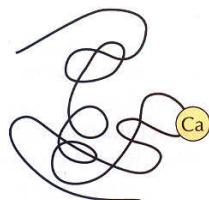

Komerční soupravy pro snadné vytváření mutací a selekci

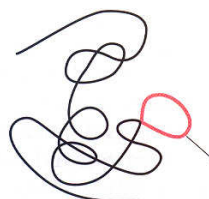

Modifikace subtilizinu se změněným požadavkem na kofaktory (postupná mutagenze pomocí mutagenních oligonukleotidů)

nativní subtilizin
vyžadující Ca

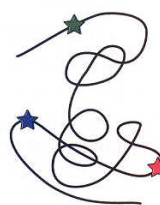
Vysoká
enzymová
aktivita

Ztráta aktivity po
deleci domény
vázající Ca

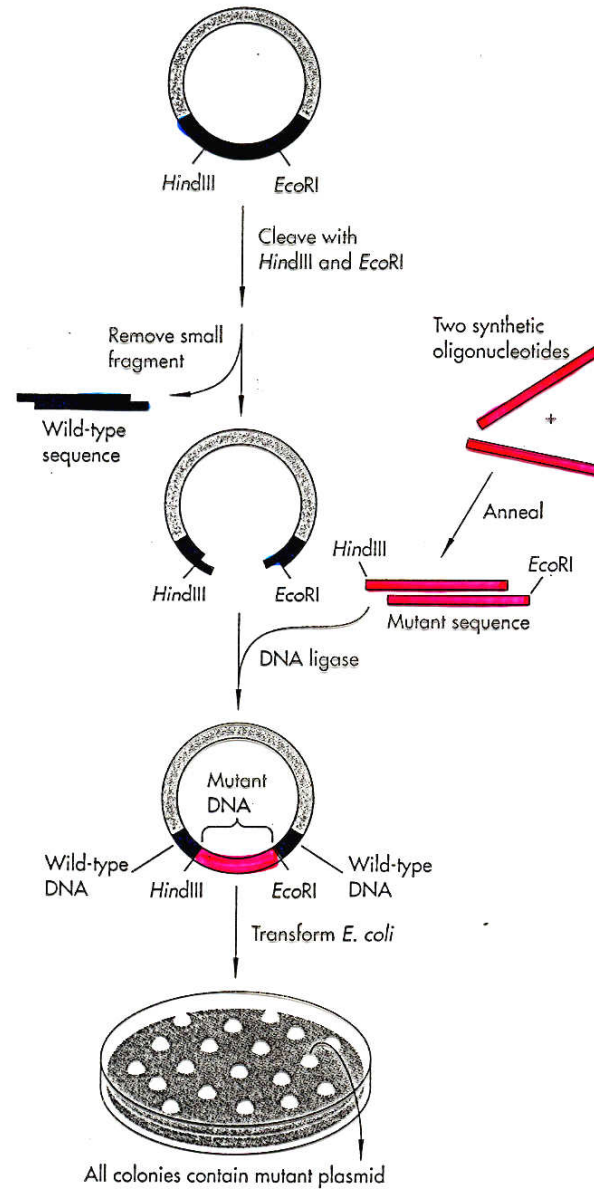

Mutantní varianty s
nízkou aktivitou

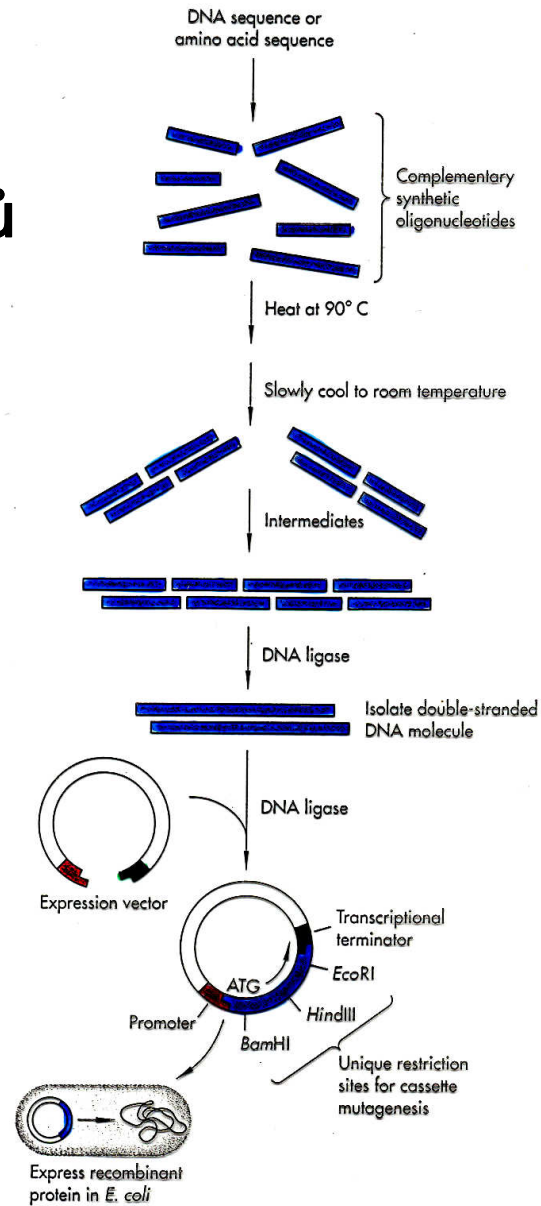
Kombinace mutantních
variant: vysoká aktivita
i bez navázaného Ca

Kazetová mutageneze

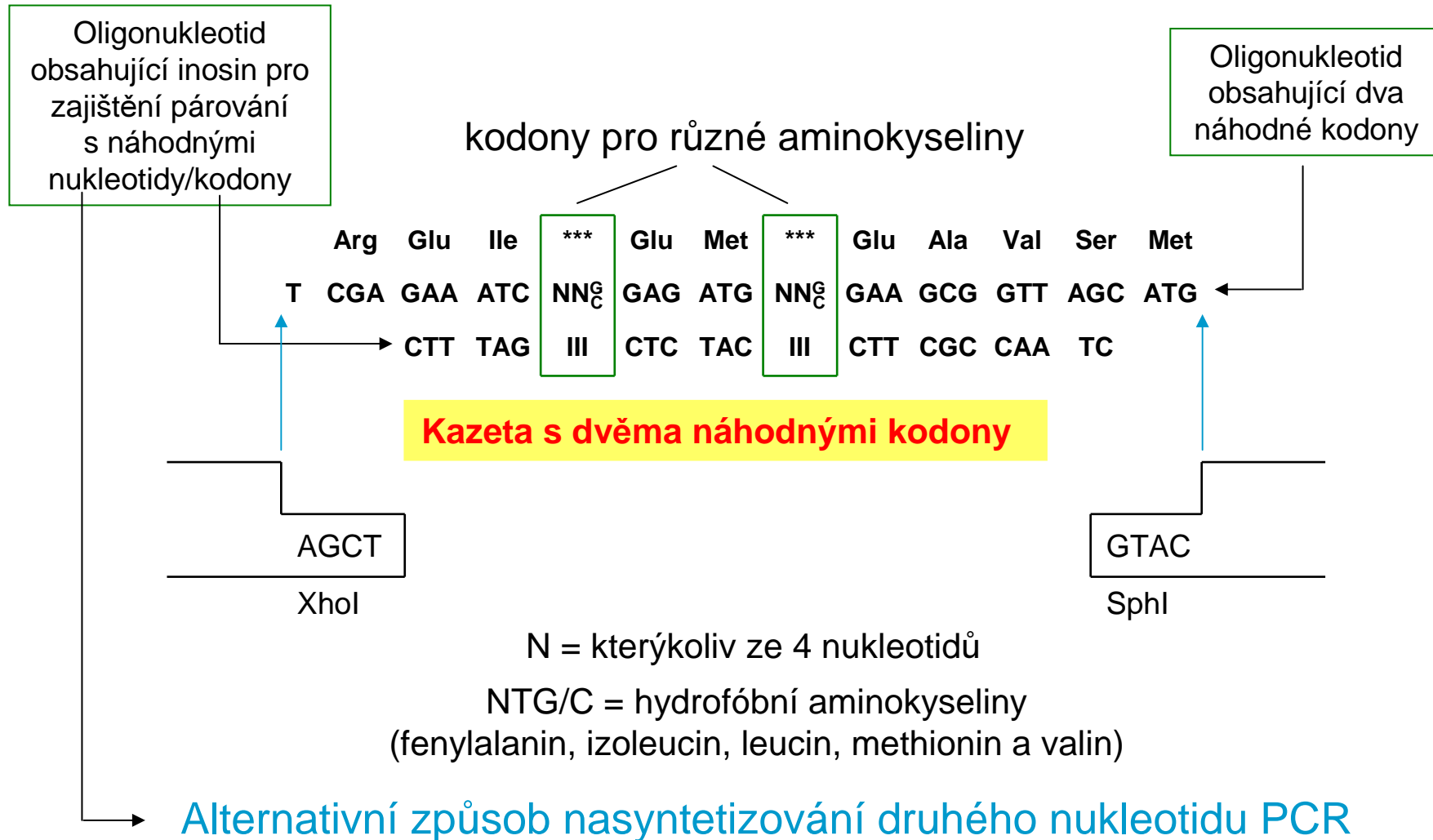

Syntéza genů postupným spojováním kratších oligonukleotidů

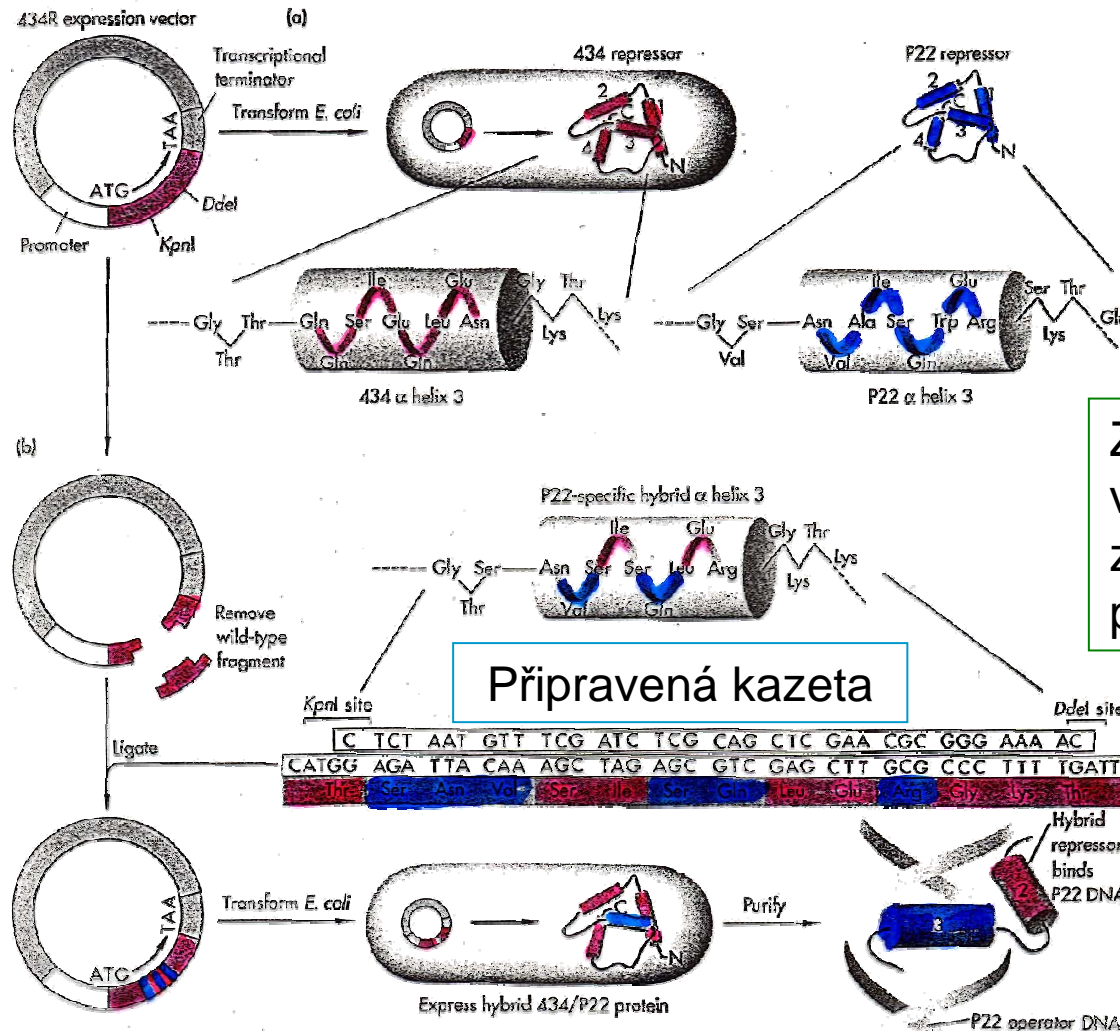

Mutageneze pomocí „doped“ oligonukleotidů

Záměna helixu v represorovém proteinu mutagenezou *in vitro* (příklad kazetové mutagenéze)

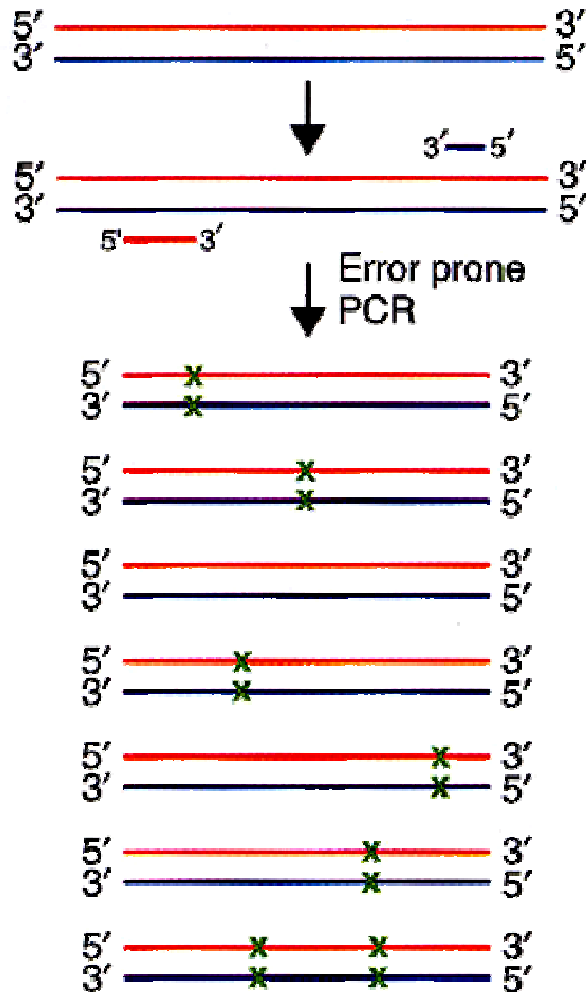

Záměna aminokyselin
v doméně represoru
zodpovědné za roz-
poznání operátoru P22

Výhody PCR

- jednoduché provedení
- možnost vytváření různého typu mutací
- není nutná následná selekce pro zvýšení proporce mutant
- nezávislost na RE místech
- není vždy nutné následné klonování mutovaného genu do vektoru (po PCR je možný přenos amplikonu do buněk transformací)

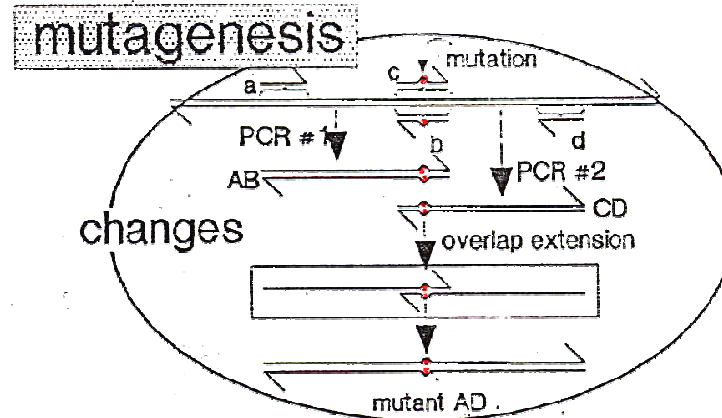
Vytváření náhodných mutací = „error-prone“ PCR

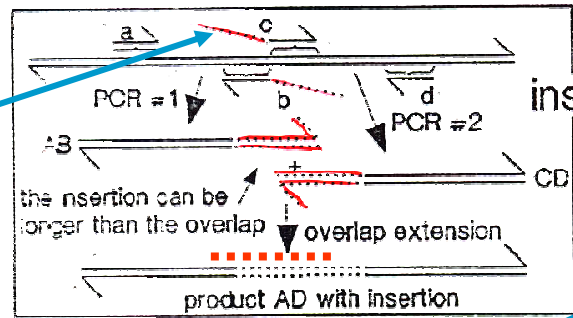
- využívají se DNA-polymerázy bez korektorské funkce (např. Taq-polymeráza)
- reakční podmínky PCR lze změnit tak, aby se počet chyb zvýšil a aby každý amplifikační produkt obsahoval jednu mutaci (např. zvýšení Mg^{++} nebo přidání Mn^{++} , koncentrace reakčních složek atp)
- nevýhoda: převaha určitého typu mutace (např. transice, zatímco transverze nevznikají)

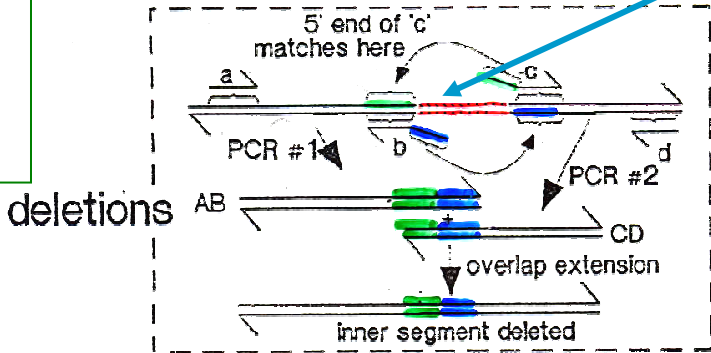
Vnášení mutací pomocí PCR

Vložená sekvence
(extenze primeru
na jeho 5'konci)
(extenze jsou
vzájemně
komplementární)

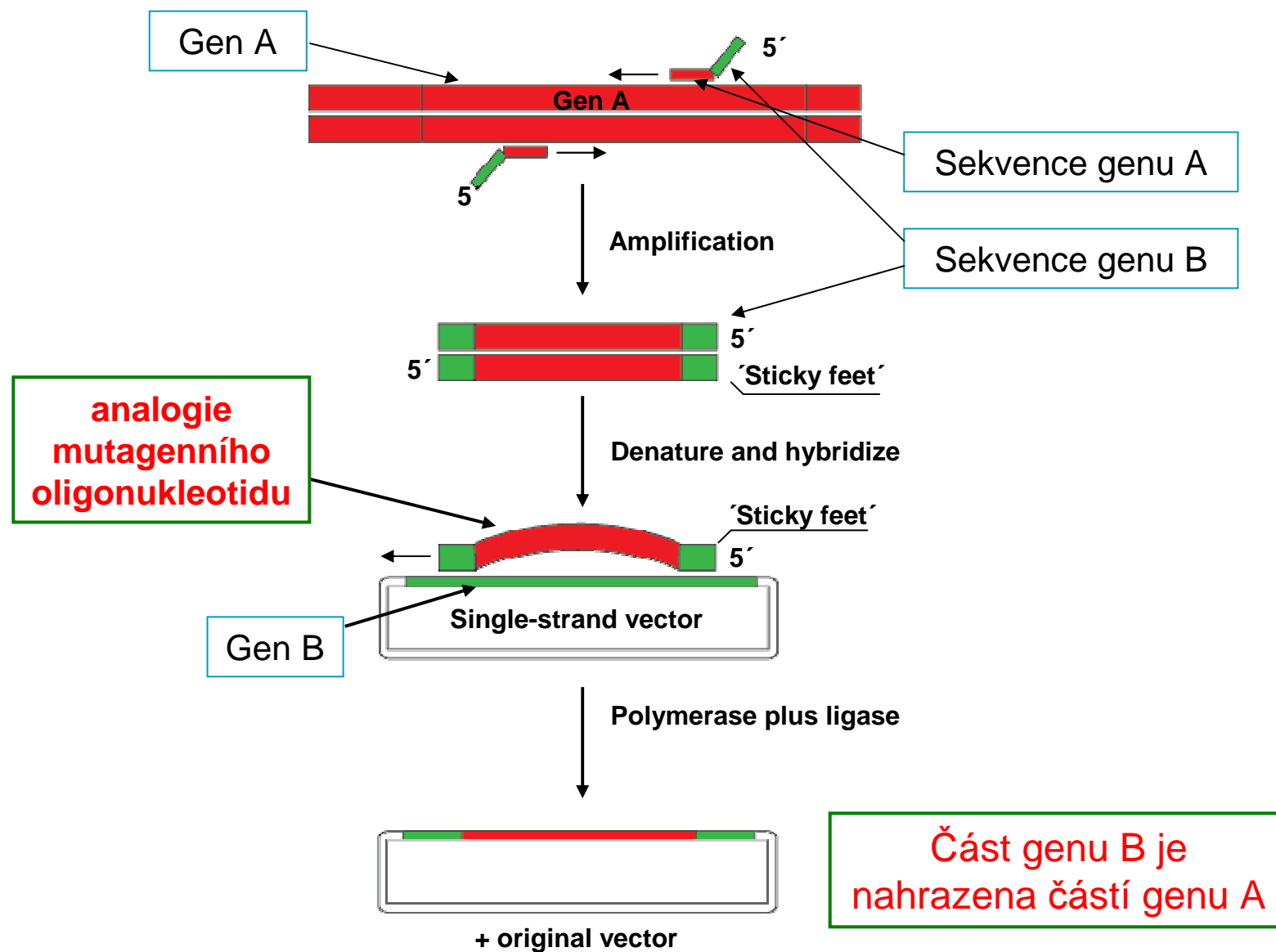
Deletovaná sekvence
(extenze jsou
komplementární k
sekvenci vedle místa
delece)

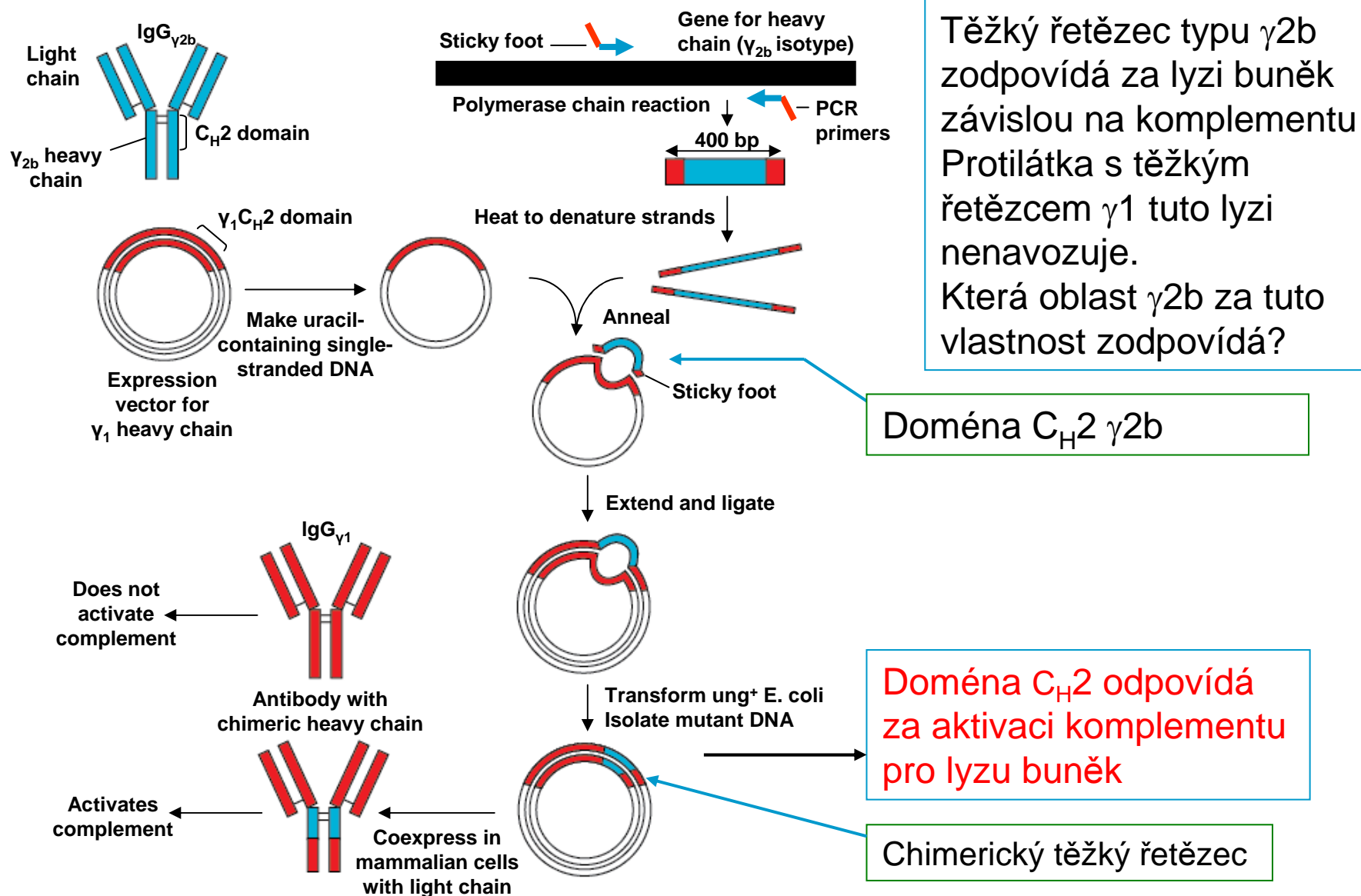
Amplifikace „produktivních“
spojení pomocí primerů **a** a **d**

Náhrada části genu sekvencí z příbuzného genu

Konstrukce genu pro chimerickou protilátku

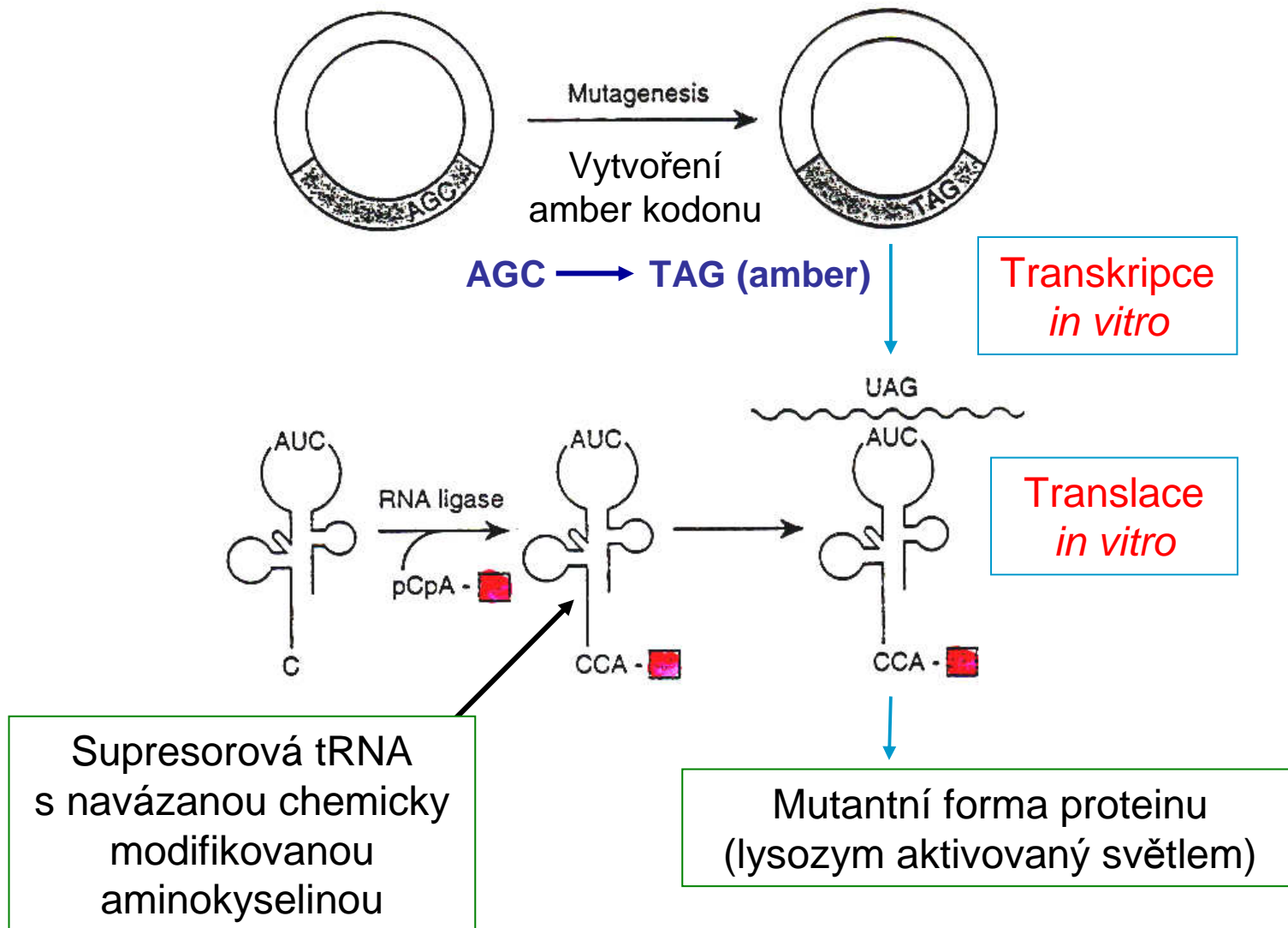
Těžký řetězec typu γ_{2b} zodpovídá za lyzi buněk závislou na komplementu. Protilátka s těžkým řetězcem γ₁ tuto lyzi nenavozuje. Která oblast γ_{2b} za tuto vlastnost zodpovídá?

Doména C_H2 γ_{2b}

Doména C_H2 odpovídá za aktivaci komplementu pro lyzu buněk

Chimerický těžký řetězec

Inzerce abnormálních aminokyselin do proteinu supresí amber mutace *in vitro* s využitím chemicky modifikovaných tRNA

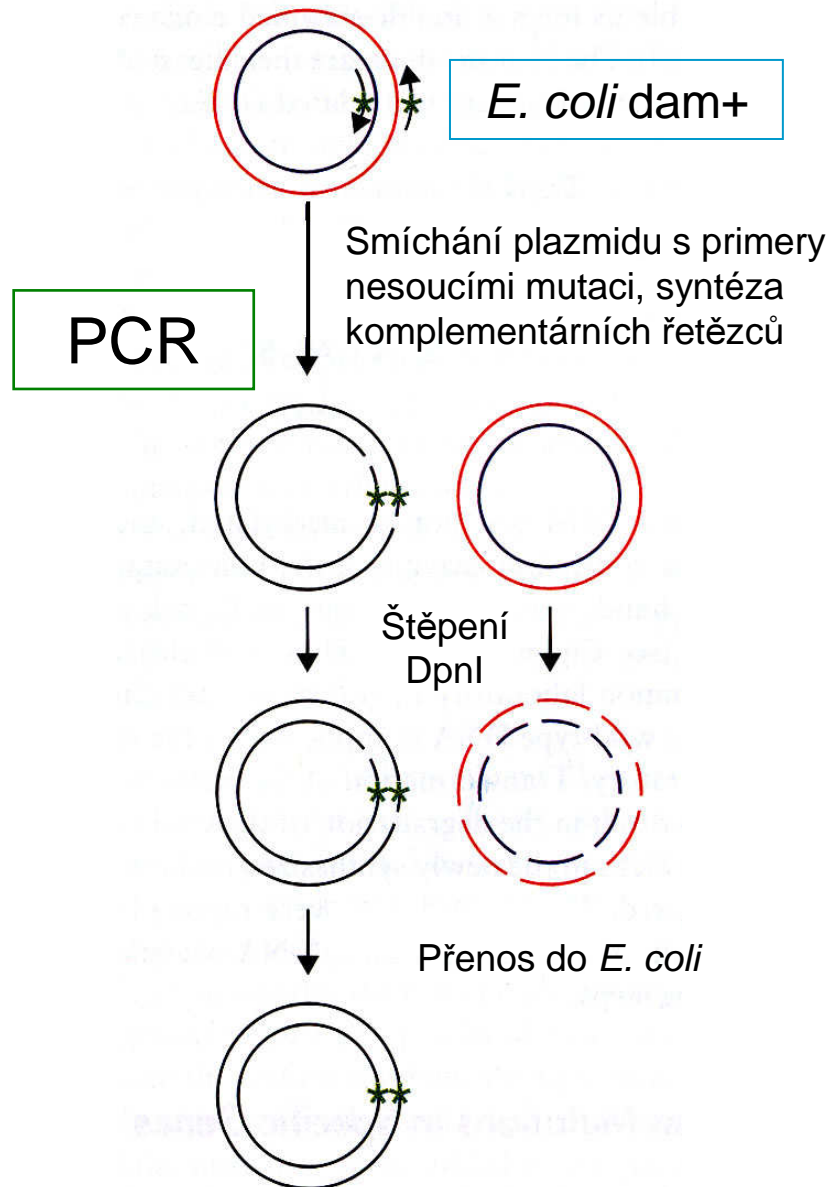

Table 4.4 Nonsense Suppressors Employed to Generate Altered Proteins

Suppressor	Codons recognized	Amino acid inserted	Efficiency (%)	References
A. přirozené				
Su1 (<i>supD</i>)	UAG	Serine	6–54	a, b
Su2 (<i>supE</i>)	UAG	Glutamine	0.8–20	a, b
Su2-89 (<i>supE</i>)	UAG	Glutamine	32–60	c, h
Su3 (<i>supF</i>)	UAG	Tyrosine	11–100	a, b
Su5 (<i>supG</i>)	UAA, UAG	Lysine	0.2–2 6–30*	a, b, h h
Su6 (<i>supP</i>)	UAG	Leucine	30–100	a, e
Su9	UGA	Tryptophan	0.1–30	a, f
B. Uměle připravené				
tRNA ^{Phe} _{CUA}	UAG	Phenylalanine	48–100	g
tRNA ^{GluA} _{CUA}	UAG	85% Glutamic acid 15% Glutamine	8–100	h, i
tRNA ^{Cys} _{CUA}	UAG	Cysteine	17–51	g
tRNA ^{HisA} _{CUA}	UAG	Histidine	16–100	h, i
tRNA ^{ProH} _{CUA}	UAG	Proline	9–60	h, i
tRNA ^{Lys} _{CUA}	UAG	Lysine	9–29	h, i
tRNA ^{Ala} _{CUA}	UAG	Alanine	8–83	h, i
tRNA ^{Gly1} _{CUA}	UAG	Glycine	39–67	h, i
FTORI 26	UAG	Arginine	4–28 4–47*	j h

Příklad: 160 variant genu pro lysozym s amber mutacemi na různých místech poskytlo v supresorových kmenech 2 000 variant lysozymu

Vytváření mutací *in vitro* přímo na plazmidech (QuickChange)

- jako templát je využita dsDNA plazmidu
- po proběhnutí PCR se vytvoří dva komplementární řetězce nesoucí mutaci ve stejném místě, které jsou schopny se párovat za vzniku kružnice s posunutými zlomy
- po proběhnutí PCR jsou produkty štěpeny DpnI, která je schopná štěpit jen metylovanou DNA
- rodičovské molekuly DNA jsou metylovány, neboť plazmidy byly izolovány z *dam+* kmenů *E. coli* - proto jsou DpnI rozštěpeny (odstranění rodičovského templátu bez mutace).
- nově syntetizované molekuly nejsou metylovány a tudíž nejsou štěpeny
- po transformaci do *E. coli* dojde k reparaci zlomů a nově nasyntetizované plazmidy obsahující mutaci se replikují